

சிறப்பிதழ்

Special Issue

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

01 வைகாசி 2052

15th May 2021

ISSN : 2321 - 984X

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் ஆய்வு)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil

UGC Care Listed (Group-I) Journal

Multidisciplinary International Conference - 2021

Department of Tamil

Special Issue : Thiruvalluvar College

Papanasam, Tirunelveli District, Tamil Nadu, India

Modern World Curriculum

Special Issue Editors

Dr. A. Packiamuthu

Co-Editor's

Dr. R.Uma Devi

Dr. S. Ganesan

Dr. S. Wilson

Dr. P. Murugan

POST Dr. T. Mahalakshmi

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

16 பகுதி-2
Part -2

51. மு.கவியரசன் & ஆ.முருகன்	சுப்ரபாரதிமணியன் சிறுகதைகளில் முரண்கள்	301-308
52. அ.கோ.ஸ்ரீதேவி	தமிழிசைப்பண்கள்	309-313
53. மா.ஜாஸ்மின் பிரியா	திருக்குறள் பார்வையில் அறிவாண்மை	314-320
54. இரா.முருகன் & இரா.அனுசுயா	நவீன உலகப்பாடத் திட்டம்	321-325
55. ஞா. லலிதா	அர்த்தமுள்ள இந்துமதத்தில் இல்லறக் கருத்துக்கள்	326-328
56. பா.எழில்செல்வன் & ஆ.ஜோசப் சகாயராஜ்	வள்ளுவரின் வழியில் வள்ளலார்	329-333
57. ஜா.குழந்தை தெரஸ்	'தலைமுறைகள்' புதினத்தில் இனவரைவியல் கூறுகள்	334-340
58. கொ.அம்பேத்கார் & அ.பாக்கியமுத்து	சங்க இலக்கியங்கள் மனித நேயச் சிந்தனைகள்	341-344
59. அ.டெய்சி & அ.பாக்கியமுத்து	மனித வாழ்வும் கலைகளும்	345-349
60. ஜோ.ஜோசப்பின் ஜீலியட்	தமிழ் இதழியல் போக்குகளில் நவீனத்துவம்	350-354
61. மு.கவிதா	சிறுபணாற்றுப்படையில் தமிழர் பண்பாட்டியல்	355-359
62. ஜெ. சவிதா & பெ.சுமதி	சு.தமிழ்ச்செல்வி நாவல்களில் பெண்கள்	360-366
63. ஜெ.ஜெயபிரபா	கற்றல், கற்பித்தலில் புதிய சிந்தனைகள்	367-371
64. செ. ஷஜிபா	பா. விஜய்யின் காகித மரங்கள் கூறும் சமுதாயப் பதிவுகள்	372-376
65. பொ.கோகிலா	தமிழ் சிறுகதைகளில் புனைவியல்	377-381
66. இரா.வரலெஷ்மி	மணிவாசகரின் அறத்தொடுநிற்றல்	382-386
67. செ.ரவிசங்கர்	மேலாண்மை பொன்னுசாமி சிறுகதைகளில் சாதியக் கட்டமைப்பு	387-392
68. ஜே.அனிதா செல்வ ருபவதி	அகிலனின் வேலியும், பயிரும் வருணனைகள்	393-396
69. சு.அபிலா சுந்தரி	சித்தலிங்கையாவின் ஊரும் சேரியும் - தலித் சிந்தனைகள் *	397-402
70. த.செல்வம்	தமிழ் இலக்கியங்களில் சுந்தல்	403-413
71. சி.முனியசெல்வி & ஜ. இந்திரா	திருமுருகாற்றுப்படையில் வழிபாட்டு முறைகள்	414-420
72. க.ஜோதிமுருகன்	ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் கலைஞர்கள்	421-425
73. மு.ஜெகதீசன்	சிறுவெண் காக்கை கருப்பொருள் உணர்த்தும் உரிப்பொருள்	426-431
74. A. MEENACHI	PORTRAYAL OF PARENT -CHILD RELATIONSHIP IN ANITA DESAI'S 'CRY, THE PEACOCK'	432-435
75. S. கபாலி & இரா. கருணாநிதி	கலைஞர் மு. கருணாநிதி ஆற்றிய தமிழ்த்திரைப்பணி - ஓர் ஆய்வு	436-441
76. ச. கண்ணகி & க.லதா	சோ.தர்மன் படைப்புகள் உணர்த்தும் வேளாண் முறைகள்	442-448
77. கா.சரவணப்பாண்டி	பள்ளு இலக்கியங்களில் வேளாண் தொழில் சார் மரபுகள்	449-453
78. ஜே.ரா.ஜேனா வில்லி	குறள் மற்றும் நாலடியில் கல்வி	454-458
79. சு.பரணி	கம்பராமாயணமும் சரணாகதித் தத்துவமும்	459-461
80. ச. மாசிலா தேவி	இலக்கியங்களில் மருத்துவச் சிந்தனைகள்	462-467
81. எஸ். ஜான்லி ராணி	சங்க அக இலக்கியத்தில் உளவியல்	468-472
82. ந. இரகுதேவன்	இந்திய மொழிகளில் நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி	473-477
83. கா. செல்வகுமார்	உலக வளர்ச்சியில் இந்திய உயர்கல்வியின் பங்கு-ஒரு பார்வை	478-482
84. இரா.இந்துபாலா	ஆய்வு நோக்கில் தண்டியலங்கார அணிகள்	483-485
85. முருகு தயாநிதி	இலங்கையில் பாடசாலைக் கல்வி - ஓர் அறிமுகம்	486-497
86. இ. சுப்புலட்சுமி	பா.செயப்பிரகாசம் சிறுகதைகளில் கதைமாந்தர்கள் பண்பு	498-501
87. அ. குருசாமி	வாலியின் திரையிசைப்பாடல்களில் தாய்மை	502-504
88. A. BHAVANI	MODERN WORLD CURRICULUM	505-508
89. பெ. கண்மணி	பட்டினத்தார் ஞானப்பாடல்களில் உவமை	509-517
90. ஆர். முத்துராஜன் & வ. மரியசெல்வி	நாலு ரெண்டின் சமூகப் பார்வை	518-521
91. கோ. மாரிராஜா & மி.கவிதா	கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அகத்திணைக் கூறுகள்	522-525
92. செ.மேனகா	இலக்கியங்கள் கற்பித்தல் - நவீன பாடத்திட்டம்	526-531
93. ம.துரை & ஆ. சீனிவாசன்	ஆலைத் தொழிலும் அவல நிலையும்	532-537
94. ரா.சங்கரி & இரா.உமாதேவி	எட்டுத்தொகைப் புற இலக்கியங்கள் சுட்டும் அறப்போர்	538-544
95. சு.செல்லம்மாள் & அ. பாக்கியமுத்து	புதுக்கவிதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி	545-551
96. ம. சித்ராகண்ணு	இலக்கியமும் சிந்தனைக்களமும்	552-557
97. செ. உமாதேவி	நவீன உலகப் பாடத்திட்டம் கற்றல் கற்பித்தலில் முத்தமிழ்	558-565
98. வெ.பார்த்திபன் & இரா.அந்தோணிராஜ்	தோல் புதினத்தில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்	566-568
99. செ. ரெஜினா	குறள் கூறும் அறநெறிச் சிறப்பு	569-577
100. சு.செங்குமார் & சு.உமா	பத்துப்பாட்டில் ஒரு ஈரமுத்தொரு மொழி	578-581
101. சு.விஜயா கலைவாணி	அற இலக்கியங்களில் மகளிர் மாண்புகள்	582-589
102. அ. ராஜ மரகதம்	மகாபாரதம் காட்டும் விழுமக் கல்வி சிந்தனைகள்	590-600

வள்ளுவரின் வழியில் வள்ளலார்

பா.எழில்செல்வன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002

முனைவர் ஆ.ஜோசப் சகாயராஜ்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை,

தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி,

திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002

ஆய்வுக் சுருக்கம்:

புதுஉலகைப் படைக்க விரும்பிய சான்றோர்களில் வள்ளுவரும், வள்ளலாரும் இன்றியமையாதவர்கள். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றிய சாதி சமய வருணப் பாகுபாடு, ஏழை பணக்காரர் என்ற வேற்றுமையற்ற, ஒரு புதிய சமுதாயத்தைத் தமது நூல்களில் படைத்துக் காட்டினார்கள். தன்னை வள்ளுவரின் வழித்தோன்றலாக அவர்தம் கொள்கையின் வாரிசாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார் வள்ளலார்.

“வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபினில் நானும் ஒருவன்” என்றார் வள்ளலார். மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, பசிப்பிணி, உயிர்ப்பலி, புலால் உண்ணாமை சொல்லாட்சித்திறன் போன்றவற்றை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலைச் சொற்கள்:

ஒப்புதல் - பாதுகாத்தல், துஞ்சுதல் - தூங்குதல், ஓவாப் பிணி - நீங்காத நோய், வேட்டல் - யாகம், பொச்சாப்பு - மறதி, சோர்வு, வைப்புழி - வைக்கும் இடம், அவி - வேள்வி பொருள், புலால் - மாமிசம், ஊன் - இறைச்சி, ஏதிலார் - பகைவர்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு:

பிறந்தவர் யாவர்க்கும் இறப்பு என்பது உறுதி. விஞ்ஞானமும் இதனை ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆனால் மனிதன் இறவாமல் வாழ்வது என்பது

சாத்தியமே என்று மெய்ஞ்ஞானியான வள்ளலார் கூறுகிறார். “மரணம் நமது எச்சரிக்கையின்மையால் விளைவதாகும்” என்கிறார் வள்ளலார்.

வள்ளலார் ‘மரணமிலாப் பெருவாழ்வு’ இருப்பதாகவும் அதனைப் பெற்றுவிட்டதாகவும் பிரகடனம் செய்தார். ‘சாகாக் கல்வி’ என ஒன்றிருப்பதாகக் கூறினார். அந்தச் சாகாக் கல்வியைத் தாம் பெற்றதும் திருவள்ளுவர் படைத்த திருக்குறளில் இருந்துதான் என்று கூறுகிறார்.

“தேவர் குறளில் முதல் அதிகாரத்தில் சாகாத கல்வியைக் குறித்து சொல்லியிருக்கிறது. அதனைத் தக்க ஆசிரியர் முகமாய்த் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என திருவருட்பா உபதேசப் பகுதியில் வள்ளல் பெருமான் குறிப்பிடுகிறார்.

திருக்குறளின் முதல் அதிகாரம் ‘கடவுள் வாழ்த்து’ ஆகும். அதில்,

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்” (திருக்குறள்: 3)

“பொறிவாயில் ஐந்துவித்தான் பொய்தீர்
ஒழுக்கம்

நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்”(திருக்குறள்: 6)

என்னும் குறட்பாக்களில் ஒவ்வொரு குறளிலும் இறுதியில் வந்துள்ள ‘நீடுவாழ்வார்’ என்னும் சொல் இறவாமல் நித்திய தேகத்துடன் என்றென்றும் வாழ்வார் என்று வள்ளலார் பெருமான் பொருள் கொள்கிறார்.

வள்ளலார் பற்றி மா.பொ.சி அவர்கள் கூறும்போது மேற்கண்ட குறளுக்கான விளக்கத்தை மரணமில்லா பெருவாழ்வு என்கிற நோக்கில் வள்ளலாரைத் தவிர வேறு எந்த உரையாசிரியர்களும் கூறவில்லை என்கிறார்.

பசிப்பிணி:

பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து ஓடும் என்பது பழமொழி. அதுபோலப் பாரதத்தில் பட்டினிக் கொடுமையை நன்கு உணர்ந்த வள்ளலார் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். தனக்கு வேண்டிய பொருளை ஒருவன் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு பிறர் பசியில் வாடுவதை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால், அம்மனிதனை கொலைகாரன் என்பதை சுட்டிக்காட்டவே,

“பகுத்துண்டு பல்லியில் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை”

(திருக்குறள்: 322)

என்னும் குறட்பாவை ‘கொல்லாமை’ என்னும் அதிகாரத்தில் வைத்துள்ளார். பசிக்கொடுமை இல்லாத ஒரு நாட்டைப் படைக்க வள்ளலார் விரும்புகிறார். ஆகையால் நாட்டிற்கான இலக்கணம் வகுக்கும்போது உறு பசியையும், ஓவாப் பிணியையும், செறுபகையையும் கூறுவார்.

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேரா தியல்வது நாடு” (திருக்குறள்: 734)

வறுமையும் பசியும், அறிவையே கொண்டு விடும் என்பதை வள்ளலர் பெருமான்,

“பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை

நிச்ச நிரப்புக்-கொன் றாங்கு”

(திருக்குறள்: 532) என்று கூறுகிறார்.

மேலும், நாம் சம்பாதிக்கும் பொருளை சீமைத்து வைக்கக் கூடிய இடம் வங்கியல்ல, ஏழைகளின் வயிறு என்று குறிப்பிடுவதை,

“அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அ.தொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி”

(திருக்குறள்: 226)

என்ற குறளின் மூலம் அறியலாம்.

வறுமை எவ்வளவு கொடியது என்பதை வள்ளலார் கூறுகிறார். நெருப்பினுள்ளே விழுந்த ஒருவன் ஒருவேளை பிழைத்தாலும் பிழைத்துக் கொள்வான். ஆனால் பொல்லாத வறுமையில் விழுந்துவிட்ட எந்தப் பொருளும் இல்லாமல் அழிந்து விடும் என்பதை,

“நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது”

(திருக்குறள்: 1049)

என்ற குறட்பாவில் எடுத்துக் கூறுகிறார். இத்தகைய பொல்லா வறுமையை உணர்ந்தவர் வள்ளலார். இந்தக் கொடிய வறுமை காரணத்தால் உண்டான பசியைப் போக்க சத்திய தருமசாலையை 1867 ஆம் ஆண்டு வடலூரில் துவங்கினார். வள்ளலாரின் மரபில் தோன்றிய வள்ளலார் பல இடங்களில் வள்ளலர் கருத்தை பிரதிபலிக்கிறார். தருமசாலை துவங்கும் போது தம் திருக்கரங்கலால் எழுதிய ‘ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்’ என்ன என்பதை படித்துக் காட்டினார். அவற்றுள் சில பகுதிகள் வருமாறு,

“பசி என்கிற நெருப்பானது ஏழைகளின் தேகத்திலே பற்றி எரிகின்ற போது ஆகாரத்தால் அணைக்கிறது தான் ஜீவகாருண்யம்”.

(திருஅருட்பா உரைநடைப்பகுதி பக்கம்: 123)

“தமது குடும்பச் செலவைக் கூடிய மட்டில் சிக்கனம் செய்து, ஏழைகளின் பசியை நீக்குதல் வேண்டும்”.

(திருஅருட்பா உரைநடைப்பகுதி பக்கம்: 123)

உயிர்ப்பலி:

தமிழ்மறை கூற வந்த திருவள்ளலார், அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று”

(திருக்குறள்: 259)

என்று கூறினார்.

ஆயிரம் கேள்வியை எதிர் நிறுத்தி என்றன் உயிரைக் கொல்லாமையை இணையாகக் காட்டி அவ்வேள்வியால் வரும் பயனைக் காட்டிலும் கொல்லாமை என்னும் விரதத்தால் வரும்

பயனே பெரிது என்று நிலைநாட்டினார். கொல்லாமையை நிலைநிறுத்த வள்ளலார் ஒரு அதிகாரத்தையே படைத்துக் காட்டினார்.

இத்தகைய தமிழ் மரபுவழி வந்த வள்ளலார் திருக்கோவில்களில் கடவுளின் பெயரால் உயிர்கள் கொல்லப்படுவதைக் கண்டு பயந்தேன் என்று பாடுகிறார்.

“நலிதரு சிறிய தெய்வ மென் றையோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிக்குக் குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய உயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவும் கண்டே
புந்தி நொந் துள நடுக் குற்றேக்
கலியுறு சிறிய தெய்வசிவங் கோயில்
கண்டகா கபத்திலும் பயிந்தேன்”

- (திருவருட்பா 6/20: 59 பக்கம்: 96)

உயிர்கொலையை வெறுத்து, ஊனுணவை மறுத்துப் பாடிய வள்ளலார் கூட பலியிடும் வழக்கத்தைக் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் ஒளிவு மறைவு இன்றி கண்டித்த பெருமை வள்ளலாரையே சாரும்.

“பசியினால் வரும் துன்பத்தையும் கொலையில் வருந்துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருண்யத்திற்கு முக்கிய லட்சியமென்றறிய வேண்டும்” - (திருவருட்பா 6:20: 59 பக்கம்: 109)

மேற்கண்ட வள்ளலாரின் ‘ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்’ என்னும் செய்திகள் அடிப்படையில் வள்ளலாரை வள்ளலார் பின்பற்றி இருப்பதை அறிய முடிகிறது. இதுதவிர திருவருட்பாவிலும் பசிப்பிணி பற்றிய பாடல்கள் நிரம்ப உள்ளன. அவற்றுள் சில பகுதிகள்,

“உள்ளேன் உடையார் உண்ணவும் வறியர்
உறுபதியுழந்து வெந்துயரால்

.....
கொள்ளலேன் உணவும் திரிக்கிலேன்
இந்தக்

குறையெலாம் தவிர்த்தருள் எந்தாய்”

- (திருவருட்பா 6/110: 32 பக்கம்: 341)

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம்
வாடினேன் பசியினால் இளைத்தே
வீடுதோ றிரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்”

- (திருவருட்பா 6/20: 58 பக்கம்: 96)

புலால் உண்ணாமை:

திருவள்ளலார் புலாலுண்ணும் ஒழுக்கத்தை மனித சமுதாயத்தில் இருந்து ஒழிக்க விரும்பினார். இருப்பினும் ஞானிகளுக்கே புலால் உண்ணாமையை அழுத்தமாகப் போதித்தார்.

“பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை
அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு”

(திருக்குறள்: 252)

“தன் ஊன் பெருக்குதற்குத் தான்பிறி
தூண் உன்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்” (திருக்குறள்: 251)

“கொல்லன் புலாலை மறுத்தானைக்
கைகூப்பி

எல்லா உயிரும் தொழும்”(திருக்குறள்: 260)

என்னும் குறட்பாக்கள் மூலம் மெய்யுணர்வு பெற விரும்பியவர்களுக்கே புலாலுண்ணாமையின் அவசியத்தைப் போதித்தது புலனாகும்.

ஆனால் வள்ளலார் உலக மக்கள் அனைவரையும் புலால் தவிற்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறார்.

“வன்புலால் உண்ணும் மனிதரைக் கண்டு
மயங்கி உள் நடுங்கிஆற் றாமல்
என்பலாம் கருக இளைத்தனன் ...”

(திருவருட்பா 6/20:37 பக்கம்: 93)

பேதமை உணர்வு இருக்கக் கூடாது என்று விரும்பியவர் வள்ளலார். கொல்லாமை புலால் மறுத்தல் என்ற கொள்கையை பின்பற்றாதவர்களிடம் பிரிவினை வாதம் காட்டுகிறார். புலாலுண்ணாதவர் எல்லாம் உறவினத்தர் என்று உண்ணுவோலெல்லாம் புறவினத்தார் என்றும் பிரிவினை செய்கின்றார்.

“உயிர்க் கொலையும் புலைப்பசிப்பும்
உடையவர்கள் எல்லாம்
உறவினத்தார் அல்லர் அவர் புற இனத்தார்
அவர்க்குப்
பயிர்ப்புறுமோர் - பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே
புரிக ...”

- (திருவருட்பா 6/37:71 பக்கம்: 156)

என்று பாடுகின்றார்.

புலாணுன்பவர்களைப் புறவினத்தாராகக்
கூறினாலும், அவர்பால் இரக்கம் கொண்டு,
“அவர்க்கும் பசி தவிர்த்தல், மாத்திரமே புரிக”
என்று பரம்பொருள் தமக்கு ஆணையிட்டதாக
அறிவிக்கின்றார்.

வள்ளுவர் - வள்ளலார்-சொல்லாட்சித்திறன்:

வள்ளுவர் பயன்படுத்திய
சொல்லாட்சியை வள்ளலார் பல இடங்களில்
பயன்படுத்தி வருகிறார். அவற்றிற்கு சான்றாக
முதல் திருமுறையில் வள்ளலார் எழுதிய ‘நெஞ்சறி
வுறுத்தல்’ மூலம் அறியலாம். நெஞ்சறிவுறுத்தல்
என்பது கலிவெண்பாவால் எழுநூற்றைந்து
கண்ணிகளைக் கொண்டது. தன் நெஞ்சுக்குத் தானே
அறிவு கூறிக்கொள்வதாக அமையும்.

“ஏதிலார் குற்றம் போல் தம் குற்றம்
காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு”

- (திருக்குறள்: 190)

என்பது குறள் வாக்கு.

தன்னெஞ்சைப் பார்த்து ‘நெஞ்சே நீ திருவள்ளுவர்
போதித்த திருக்குறள் நெறிப்படி வாழ்வாயாக’
என்று கூறுகின்றார். குறள் வழியில் வாழாத தமது
நெஞ்சைக் கடிந்துக் கொள்கிறார்.

வள்ளுவர் கூறிய,

“கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே
பெருஞ்செல்வன்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று”

- (திருக்குறள்: 332)

என்ற குறட்பாவை வள்ளலார்,

“கூத்தாட் டவைசேர் குழாம்விளிந்தாற்
போலுமென்ற

சீர்த்தாட் குறள்மொழியும் தேர்ந்திலையே”

- (திருவருட்பா - 1/3:433 பக்கம்: 57)

என்று திருவருட்பாவில் கூறுகிறார்.

வெகுளாமை என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர்

“செல்லா விடத்துச் சினந்தீது
சொல்லிடத்தும்

அல்அதனின் தீய பிற” - (திருக்குறள்: 302)

இக்குறளின் கருத்தை தன் நெஞ்சிடம்
‘தெண்ணிலையே’ என்று வள்ளலார் கேட்கிறார்.

“செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனில் தீயதென்ற தெண்ணிலையே”

- (திருவருட்பா 1/3:433 பக்கம்: 57)

சினம் ஒரு மனிதனை அழித்துவிடும் என்பதை
வள்ளுவர்,

“தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க
காவாக்கால்

தன்னையே கொல்லும் சினம்”

- (திருக்குறள்: 305)

என்ற குறட்பாவில் சினத்தின் தீதினை வள்ளுவர்
எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இக்கருத்தை அடியொற்றி வள்ளலார்,

“தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க
என்றனைப்

பொன்னைப் போல் போற்றிப்
புகழந்திலையே”

- (திருவருட்பா: 1:3:434 பக்கம்: 57)

திருவருட்பாவில் பாடியுள்ளார்.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் - நிலம்போலத்
தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை”

- (திருக்குறள்: 151)

என்னும் குறளை உணர்ந்து தம்நெஞ்சை
தெளிவாயாக என்று,

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத்
தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை”

- (திருவருட்பா: 1/3:435 பக்கம்: 57)

என்ற திருவருட்பா வரிகளில் வள்ளலார்
கூறுவதை காணலாம்.

வள்ளலார் குறட்பாவை கையாண்ட
திறமை போற்றத் தக்கதாகும். திருக்குறளில் அவர்
தோய்ந்திருப்பதை அறியலாம். மேலும்
இதுபோன்று பல சான்றுகள் வள்ளலார்
திருவருட்பா மற்றும் உரைநடைப்பகுதிகளில்
காணலாம்.

தொகுப்புரை:

- நீடுவாழ்வார் என்னும் சொல்லுக்கு வேறு எந்த
உரையாசிரியர்களும் கூறாத புதிய
விளக்கத்தை வள்ளலார் கூறினார்.
மரணமில்லா பெருவாழ்வு என்ற விளக்கத்தின்
மூலம் புதிய செய்தியை தந்துள்ளார்.
- ‘அழிபசி’ என்று வள்ளுவர் சொன்ன
பசிப்பிணியை தன் மார்க்கத்தின்
கொள்கையாக கொண்டார் வள்ளலார்.
பசிப்பிணியை போக்குவதே கடவுள்
வழிபாட்டு முறை என்பதை உணர்த்தி, சத்திய
தருமசாலை தோற்றுவித்தார்.
- உயிர் கொலையை வெறுத்து, ஊனுணவை
மறுத்துப் பாடிய வள்ளுவர் கூட பலியிடும்
வழக்கத்தைக் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால்
துணிவுடன் அச்செலை கண்டித்தார்
வள்ளலார் என்பதை உணரலாம்.
- புலால் மறுத்தல் என்னும் கொள்கை
துறவிகளுக்கு மட்டமே என அழுத்தமாக
கூறினார். ஆனால் உலக மக்கள் அனைவரும்
பின்பற்ற வேண்டும் என்றார் வள்ளலார்.
இதன்மூலம் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு என்ற
புதிய கொள்கையை நிலை நிறுத்தியவர்
வள்ளலார்.

➤ வள்ளுவர் பயன்படுத்திய
சொல்லமைப்பையும், கருத்தையும்,
வள்ளுவரின் வழித்தோன்றலாக நின்று
வள்ளலார் கையாண்டுள்ளார். இக்கருத்தின்
அடிப்படையில் வள்ளலார் திருக்குறளில்
தோய்ந்தவர் என்பது வெளிப்படுகிறது.

➤ வள்ளலார் குறட்பாக்களை வள்ளலாரின்
அருட்பாக்களோடு ஒப்பு நோக்கினால் முன்னது
மூலம் பின்னது உரை என்பதை இக்கட்டுரை
வாயிலாக நாம் அறியும் செய்திகளாகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்:

1. இராமலிங்க சுவாமிகள், திருஅருட்பா (முதல்
ஐந்து திருமுறை), அருட்பா பதிப்பகம்,
மேட்டுக்குப்பம், முதற்பதிப்பு, 2017.
2. இராமலிங்க சுவாமிகள், திருஅருட்பா
(ஆறாம் திருமுறை), அருட்பா பதிப்பகம்,
மேட்டுக்குப்பம், முதற்பதிப்பு, 2017.
3. இராமலிங்க சுவாமிகள், திருஅருட்பா
உரைநடைப்பகுதி, திருஅருட்பிரகாச
வள்ளலார் தெய்வ நிலையம், வடலூர்,
பதினொன்றாம் பதிப்பு, 2018.
4. சிவஞானம்.ம.பொ, வள்ளலார் கண்ட
ஒருமைப்பாடு, வர்த்தமானன் பதிப்பகம்,
சென்னை, ஏழாம் பதிப்பு, 2010.
5. சிவஞானம்.ம.பொ, திருக்குறளிலே கலை
பற்றிக் கூறாததேன்?, பூங்கொடி பதிப்பகம்,
சென்னை, முதல் பதிப்பு, 1974.
6. இராமலிங்கம்.வெ, திருக்குறள் தெளிவுரை,
தென்றல் நிலையம், சிதம்பரம், இரண்டாம்
பதிப்பு, 2003.
7. ஓளவை நடராசன், வாழ்விக்க வந்த
வள்ளலார், திருக்குறள் பதிப்பகம், சென்னை,
முதல் பதிப்பு, 2009.

